

ה"ת 15545/08/23 - מאור זגורי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ה"ת 15545-08-23 זגורי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט יהונתן שניאור
מבקשים	מאור זגורי
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה להחזרת תפוס לפי ס' 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט-1969 (להלן: "פסד"פ").

רקע והליכים קודמים

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום בתיק פ.ל. 1665-05-23 ולפיו ביום 2.5.23 בשעה 18:10 נהג המבקש ברכב מסוג קיה מס' 27-229-85 (להלן: "התפוס") ברחוב הרב בן ציון בביתר עילית 1 כשהוא מבצע העבירות הבאות: נהיגה בשיכרות, עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה"); נהיגה בזמן פסילה, עבירה על סעיף 67 לפקודת התעבורה; נהיגה כשרישיון הרכב פקע מעל שנה, עבירה על סעיף 2 לפקודת התעבורה ונהיגת רכב ללא ביטוח, עבירה על סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי התש"ל-1970.
2. בסמוך לאותו מועד נתפס הרכב ובכתב האישום הודיעה המבקשת כי תבקש לחלט את הרכב וזאת על פי סעיף 39 לפסד"פ.
3. ביום 2.11.22 הורשע הנאשם על פי הודאתו בצירוף 2 אישומים בעבירות של נהיגה תחת השפעת סמים לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961: בפ.ל. 154-03-22 (עבירה מיום 20.4.21) ובפ.ל. 11956-01-22 (עבירה מיום 3.10.21).

טענות הצדדים

4. ביום 29.8.23 הגיש המבקש הבקשה ובה טען כי לא היה מקום להורות על תפיסת הרכב מאחר ואין היתכנות ממשית לחילוט הרכב במסגרת גזר הדין. לטענתו, תפיסת הרכב, כמו גם הבקשה לחילוטו, עומדים בניגוד לנוהל אח"מ 300.10.04 "חילוט כלי רכב בעבירות תעבורה" מיום 8.12.2022 (להלן: "נוהל החילוט"). לדבריו הרכב נתפס בניגוד לנוהל החילוט וזאת מאחר והמבקש לא הורשע שלוש פעמים בעבירה של נהיגה בשיכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה, אלא בעבירה של נהיגה תחת השפעה. לדבריו, העבירות בהן הורשע אינן מקימות סמכות חילוט על פי הנוהל.

5. כמו כן טען לפגמים מנהליים אשר נפלו בהליך התפיסה. למבקש לא הודע על ידי חוקר כי המדינה תבקש לחלט הרכב וזאת בניגוד לסעיף 5 לנוהל החילוט וכמו כן עד לרגע זה לא נתקבלה החלטה מנהלית המאפשרת החזקת הרכב.

בנוסף, הפנה ב"כ המבקש לנסיבותיו האישיות של המבקש, אשר סובל מבעיות רפואיות בגין צורך קנביס רפואי ברישיון. אמנם ביום ביצוע העבירות לא היה בידיו רישיון בר תוקף ואולם יש להתחשב בנתון זה במסגרת השיקולים הנדרשים למתן החלטה. לבקשה צורפו 2 רשיונות להחזקה ושימוש בסם מסוכן, הראשון מיום 21.8.22 ועד ליום 16.2.23 והשני מיום 23.5.23 ועד ליום 16.5.24.

6. בדיון שבפניי, ביום 26.9.23, חזר המבקש על טיעונו והוסיף כי מסכים לקיומן של ראיות לכאורה אם כי טען לכרסום בראיות. ב"כ המבקש לא חלק על כך שהמבקש הוא הבעלים ברכב אך טען שהרכב משועבד לחברת פ.מ.ה. ליסינג ובשל מצבו הכלכלי הקשה נדרש למוכרו. גם בעניין זה טען ב"כ המבקש כי המשיבה לא פעלה בהתאם לנוהל המחייב היוועצות בהקצין בוחנים ופנייה לחברת המימון לביור יתרת החוב ואף זאת בניגוד לסעיף 2(ג) לנוהל החילוט. המבקש לא צירף לבקשתו מסמכי ההלוואה ותנאיה או אישור לכך שהרכב משועבד.

7. המבקש תיאר בפני נסיבותיו האישיות, מצבו הרפואי והאישי. המבקש גרוש ואב לילד בן 3. לדבריו מספר חברים קרובים כמו גם אחיו איבדו חייהם בנסיבות טרגיות. כמו כן איבד מקום עבודתו ומשפחתו התפרקה. לאור האמור החל לסבול מפוסט טראומה וקיבל טיפול בקנביס רפואי אותו צורך כיום ברישיון. המבקש לא צירף לבקשתו תימוכין אשר למצבו הרפואי והכלכלי.

תגובת המשיבה

8. המשיבה התנגדה לבקשה והגישה טיעוניה בכתב ביום 19.9.23. לדבריה תפיסת הרכב עומדת בהתאם לדרישות החוק ולנוהל החילוט. העבירות בוצעו ברכב והתביעה הודיעה על כוונתה לעתור לחילוט הרכב בסיום ההליך. ב"כ המשיבה הפנתה לחומרת העבירות המיוחסות למבקש, לכך שביצע העבירות

המיוחסות לו לאחר שהודה והורשע כאמור ובהמתינו לדין טיעונים לעונש ולקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

9. המשיבה ביקשה לדחות טענותיו של המבקש לעניין הפגם המנהלי. לגרסתה, סעיף 32 לפסד"פ מכוחו נתפס הרכב אינו מחייב קבלת החלטה מנהלית.

10. בדיון בפני חזר ב"כ המשיבה על האמור בתגובה וביקש להוסיף כי יחידת החקירות פנתה בבקשה לצו לאיסור דיספוזיציה ולהמצאת מסמכים הקשורים לשעבוד הרכב, אשר הוצא על ידי כבוד השופט עמיר שקד וזאת במסגרת הליכי מעצר הימים.

דין והכרעה

11. על אף הסכמת המבקש לקיומן של ראיות לכאורה, עיינתי בתיק החקירה ומצאתי כי קיימות ראיות לכאורה למכביר ולא מצאתי כרסום בראיות. נפנה לדו"ח פעולה השוטר תמיר מרעי לפיו אכף על פי מידע מודיעיני לפיו המבקש נצפה משתמש בסמים ונוהג ברכב מספר ימים לפני מעצרו, לדו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות, לחקירת המבקש תחת אזהרה בה מודה בנהיגה ובכך שהפקיד רישונו, באישור הפקדת הרישיון ובחוות דעת המכון לטוקסיקולוגיה בבית החולים תל השומר לפיה בגופו של המבקש נמצא תוצר חילוף החומר הפעיל בקנביס בריכוז של 272 ננוגרם למיליליטר.

12. לא ניתן להקל ראש בחומרת המעשים המיוחסים למבקש ובמסוכנות הטבועה בהם. המבקש נהג פעם אחר פעם לאחר שימוש בסמים ובמקרה האחרון הגדיל עשות ונהג בזמן פסילה שהושתה עליו על ידי בית המשפט ובהמתינו לגזר דין בעניינו.

לא התעלמתי מכך שהמבקש אחז ברשיון לשימוש בקנביס רפואי ואולם אין חולק כי ביום ביצוע העבירות המיוחסות לו לא היה בידו רישיון בר תוקף.

13. על התכליות אותן נועד להגשים סעיף 32 לפסד"פ, עמדה כבוד השופטת דפנה ברק ארז בבש"פ 3434/21 יוסף אלנאשף נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו ביום 6.6.22) (להלן: "אלנאשף")

"הסדר התפיסה נועד להגשים מספר תכליות עיקריות: מניעת ביצוען של עבירות עתידיות; הצגת התפוס כראייה בהליך הפלילי; וכן "סלילת הדרך" לאפשרות של חילוט התפוס במקרה של הרשעה כפי שמורה סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (ראו גם:

בש"פ 342/06 **חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8**
(12.3.2006); בש"פ 333/21 **אבו ג'אבר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 29**
(18.4.2021) (להלן: עניין אבו ג'אבר))."

14. אני סבור כי בנסיבות העניין פעלה המשיבה בסמכות בעת התפיסה מאחר ומדובר בכלי שבוצעה או עתידה להתבצע בו עבירה. כמו כן הודיעה המשיבה כי עותרת להמשך החזקת התפוס מכח סעיף 39 לפסד"פ במסגרת ההליך העיקרי ובמידה והמבקש יורשע, תבקש לחלט את הרכב.

15. אני דוחה טענת המבקש לפיה תפיסת הרכב עומדת בניגוד לנוהל החילוט. על פי סעיף 3 לנוהל, תחת עמודת "הערות" נכתב מפורשות כי תפיסת רכב אפשרית כאשר נהג נתפס נוהג בפעם השלישית במשך 5 שנים גם בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים/סמים. לכך יש להוסיף כי המבקש נתפס מבצע עבירה נוספת של נהיגה בזמן פסילה. עדיין, ראוי כי המשיבה תפעל באופן מידי לתיקון נוהל החילוט ולהוספת תקנה 26(2) תחת עמודת "סעיפי העבירה".

16. אני דוחה טענת ב"כ המבקש כי ניתן לתפוס רכב על פי הנוהל רק לאחר הרשעה שלישית. סברה זו עומדת בניגוד ללשון הנוהל ואינה סבירה עת מדובר בהליך תפיסה המתקיים מיד לאחר ביצוע העבירה.

17. על אף העובדה שתפיסת הרכב בדין יסודה, יש לבחון האם ניתן להשיג התכלית המבוקשת תוך פגיעה פחותה בחירותו של המבקש ובלשון של כב' השופט חשין ברע"פ 1792/99 **גאלי נ' מ"י (פד"י נג(3) 312**: (להלן: "פס"ד גאלי").

"אכן, כשם שבית-המשפט לא יורה על מעצרו של אדם אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה (סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים), כן יהיה דינו של חפץ שנתפס ואשר המשטרה מבקשת להוסיף ולהחזיק בו. השאלה הנשאלת היא, אם יש "חלופת-מעצר" לנכס, חלופה שבאמצעותה ניתן להשיג את מטרת המעצר שלא על דרך החזקתו של הנכס בידי המשטרה."

18. נוסף כי המדובר בפגיעה בקניינו של אדם ולפי חוק יסוד: כבוד אדם וחירותו, יש לבחון כי פגיעה זו הינה לתכלית ראויה ובמידה שאינה עולה על הנדרש. כדברי כב' השופטת (בדימ') שטרסברג כהן בבש"פ 6686/99 **אליהו עובדיה נ' מדינת ישראל** פ"ד נד(2) 464, 471:

"לא הרי תפיסת חפץ כהרי המשך ההחזקה בו. המשך החזקת החפץ בידי המשטרה, כך נקבע, יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים מעבר לפגיעה שנגרמה לו כתוצאה מעצם התפיסה. לפיכך, לא די שתפיסת הנכס נעשתה בעילה מבוררת אלא יש לבחון אם הפגיעה נעשתה לתכלית ראויה ואם המשך החזקת החפץ בידי

המשטרה אינו פוגע בבעל הזכות בנכס במידה העולה על הנדרש".

19. דברים דומים קבע כב' השופט חשין בפסק דינו בעניין גאלי לעיל:

"לא ייעלם מעינינו, כי המשך החזקת החפץ שנתפס בידי המשטרה יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים - מעבר לפגיעה שהייתה בעצם התפיסה - ומכאן עשויה שתילמד חובה המוטלת על המשטרה - ועל בית-המשפט בשיבתו לביקורת על מעשי המשטרה - לבדוק ולמצוא לא אך אם תפיסת הנכס נעשתה לתכלית ראויה אלא גם אם המשך החזקת הנכס בידי המשטרה אינו פוגע בבעלים במידה העולה על הנדרש. לשון אחר: שומה עליו על בית-המשפט לבדוק ולמצוא אם קיימת חלופה אשר תשיג את תכלית "מעצרו" של הנכס, אך פגיעתה בבעל הזכות בנכס תהא פחותה מן הפגיעה בו אם תמשיך המשטרה ותחזיק בנכס."

20. קבלת הבקשה ושחרור הרכב לצורך מכירתו, תאיין בהליך ביניים זה, את האפשרות העומדת למשיבה לעתור לחילוט הרכב במסגרת גזר הדין או לאחריו.

21. במקרה דנן הרכב תפוס כבר כמעט 5 חודשים. באיזון אינטרסים בין זכותו הקניינית של המבקש לבין זכותה של המשיבה לבקש לחלטו במסגרת ההליך העיקרי, אני סבור כי ניתן להשיג מטרת המשיבה בדרכים אחרות שפגיעתן בזכותו הקניינית של המבקש פחותה.

22. לפיכך אני קובע כי הרכב ישוחרר בתנאים הבאים:

- א. המבקש יפקיד סך של 15000 ₪ בקופת בית המשפט כתנאי לשחרור הרכב.
- ב. המבקש או מי מטעמו, לא ימכור את הרכב, לא ימסור אותו לאחר לא ישעבדו ולא יעשה בו כל דיספוזיציה אחרת, עד למתן החלטה אחרת שתיתן על ידי בית המשפט בהליך העיקרי.
- ג. המבקש ימציא ערבות עצמית בסכום של 15,000 ₪ להבטחת התחייבותו כאמור.
- ד. צו זה יועבר על ידי המאשימה למשרד הרישוי, לצורך רישום המגבלות על הרכב לטובת המדינה, עד למתן החלטה אחרת.
- ה. המבקש ידאג כתנאי לשחרור הרכב להמציא פוליסת ביטוח מקיף לרכב, על פיה המדינה היא המוטב, לתשלום כל נזק שיארע לרכב.

מזכירות תעביר ההחלטה לצדדים ללא דיחוי.

עמוד 5

מעכב ביצוע ההחלטה על מנת לאפשר לצדדים להגיש ערר וזאת עד ליום 9.10.23.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ד תשרי תשפ"ד, 29 ספטמבר 2023, בהעדר הצדדים.